

[Aksel Larsen.]

lide af akut mangel på likvid kapital. De beholder dem naturligvis, for så har de en større andel i ejendomsretten til selskabets aktiver, og så kan de ved hjælp af disse billigt erhvervede aktier få et større udbytte i kommende år.

Det, der sker ved den opsparing i aktieselskaberne, som man her fremmer, er altså, at man gør det yderligere muligt, at der i kommende år kan betales et større årligt udbytte til aktionærerne, og dermed gives mulighed for et større forbrug, og vi er jo klar over, at forbruget i mange henseender er for stort i forhold til landets økonomiske muligheder.

Ja, også derfor kan jeg ikke blive begejstret for lovforslaget, selv om man siger, det vil fremme opsparingen, og jeg kan altså hverken rose eller takke den højtærede finansminister, fordi han er fremkommet med det.

Det er, som jeg sagde, et kortfattet lovforslag, det er let overskueligt, det er ekstra let at bedømme efter de taler, vi har holdt, formentlig inklusive min egen, og jeg kan derfor love, at jeg, når det kommer til afstemning, skal anbefale at stemme imod.

Bækgaard: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Rimstad, ikke kan være til stede, skal jeg på mit partis vegne ganske kort anbefale lovforslaget.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker de ærede ordførere med undtagelse af en enkelt for venlig modtagelse af lovforslaget. Modtagelsen var jo fra visse sider så overstrømmende venlig, at jeg næsten fik indtryk af, at der bagved lå et ønske om at gøre afbigt for tidligere uvenlighed.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til det, der er sagt. For så vidt angår det foreliggende lovforslag, er jeg enig med det ærede medlem hr. Henry Christensen, og jeg kan ikke se, at de betænkeligheder, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fremført, kan have synderlig vægt. Man har jo inddraget hele spørgsmålet om afskrivningsreglerne i debatten. Det har været diskuteret ved tidligere lejligheder, og jeg synes ikke, jeg ved denne lejlighed vil gå ind i nogen diskussion herom. Jeg ved, at disse regler har medvirket til og fremdeles

vil medvirke til at fremme investeringerne, og jeg har den opfattelse, at de i visse henseender og visse tilfælde må siges at være vel gunstige, men der foreligger jo ikke noget aktuelt spørgsmål om at ændre dem, og jeg kan derfor ikke se, at der er grund til at diskutere dem nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.

(Lovforslaget (nr. 177) findes i tillæg A. sp. 2357, fremsættelsen i tidenden sp. 5019).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: I alle efterkrigsårene er der til stadighed fremkommet krav om at få hele vort skattesystem grundigt reformeret, og der har også til tider været gjort tilløb hertil, dog uden synderlig resultat. Nu er det vel begrænset og forskelligt, hvad man lægger i ordet reform. Nogle mener, at det skulle være nok at flytte lidt rundt på skatterne, at lægge hovedvægten på forbrugsbeskatningen og flytte proportionalgrænsen opad, altså give de store indtægter en skattelettelse, som så måtte betales af andre. Men den egentlige grund til de mere almene ønsker om en skattereform er vel, at man mere eller mindre bevidst har følelsen af, at vore former for skatter slet ikke svarer til det samfund, vi nu lever i.

I gamle dage, da man levede i det stille bondesamfund, klarede man sig med skatten på produktionen, den såkaldte tiende, der dog svarede til flere, således at man inddrog væsentligt mere end 10 pct. af produktionen. Overgangen til industrisamfund betød, at det mere blev skat på indkomst og forbrugsskatter, man lagde vægten på.

Det er ikke min mening at trætte det høje ting med kendte historiske udredninger, men blot at understrege, at skattesystemet må afpasses efter det samfund,